

वा० रा०

॥४०॥

॥ २७ ॥ गोलभस्य तदाख्यस्य महद्युद्धं पंचदशवर्षावधि अहोरात्रमविश्रमं युद्धं ॥ तदेवाह नैवेति ॥ २८ ॥ दंष्ट्राकरालवान् आर्षः स्वार्थं मनुप् ॥ दंष्ट्राकरालइत्यर्थः ॥ २९ ॥ अस्माकं सर्वाभयंकरः सर्वेभ्योऽभयंकरः स एष वीरः कथं निपातितः ॥ ३० ॥ वनेचराः प्लवंगमानशर्मलेभिरेइत्यन्वयः ॥ अपरं वनेचराइति गवांविशेषणं ॥ ३१ ॥ समीक्ष्येतिपाठः ॥ ३२ ॥ स्वगमानः ॥ इतिरामाभि० वा० कि० द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥३॥ अथ तारा मृतं दृष्ट्वा पुनः प्रलपति ॥ ततइति ॥ लोकश्रुता लो

हतेप्लवगशार्दूलेनिप्रभावानराः कृताः ॥ येनदत्तं महद्युद्धं गंधर्वस्य महात्मनः ॥ २७ ॥ गोलभस्य महाबाहो दशवर्षाणि पंचच ॥ नैवरात्रौ न दिवसेतद्युद्धमुपशाम्यति ॥ २८ ॥ ततः षोडशमे वर्षे गोलभो विनिपातितः ॥ तं हत्वा दुर्विनीतं तु वाली दंष्ट्राकरालवान् ॥ २९ ॥ सर्वाभयंकरेऽस्माकं कथमेव निपातितः ॥ ३० ॥ हते तु वीरे प्लवगाधिपे तदा वनेचरास्तत्र न शर्मलेभिरे ॥ वनेचराः सिंहयुते महावने यथा हि गावो निहते गवांपतौ ॥ ३१ ॥ ततस्तु तारा व्यसनार्णवपुतामृतस्य भर्तुर्वदनं समीक्ष्य सा ॥ जगाम भूमिं परिरभ्य वालिनं महाद्रुमं छिन्नमिव अश्रितालता ॥ ३२ ॥ इत्यार्षे श्रीमद्राम० वा० कि० द्वाविंशः सर्गः ॥ २२ ॥ ॥३॥ ततः समुपजिघ्रंती कपिराजस्य तन्मुखं ॥ पतितं लोकश्रुता तारा मृतं वचनमब्रवीत् ॥ १ ॥ शेषे त्वं विषमे दुःखमकृत्वा वचनं मम ॥ उपलोपचिते वीरसुदुःखे वसुधातले ॥ २ ॥ मत्तः प्रियतरानूनं वानरेन्द्र महीतव ॥ शेषे हितां परिष्वज्य मां च न प्रतिभाषसे ॥ ३ ॥ सुग्रीवस्य वशं प्राप्तो विधिरेष भवत्यहो ॥ सुग्रीव एव विक्रांतो वीरसाहसिकप्रिय ॥ ४ ॥ ऋक्षवानरमुख्यास्त्वां वलिनं पर्युपासते ॥ तेषां विलपितं कृच्छ्रमंगदस्य च शोचतः ॥ ५ ॥

उपलैः पाषाणैरुपचिते व्याप्ते सुदुःखे सुतरां दुःखकरे ॥ २ ॥ ३ ॥ एष विधिः रामरूपः सुग्रीवस्य वशं प्राप्तोऽधीनो भवति ॥ अहो इत्याश्चर्यं न तु त्वद्वशं प्राप्तो येनाद्यैव भार्यया योजितः स्यादिति भावः ॥ अतः सुग्रीव एव विक्रांतोऽत्र राज्ये भवितेति शेषः ॥ साहसिकं साहसकर्म ॥ ४ ॥ पर्युपासते पर्युपासत ॥ ५ ॥

कि० कां०

॥४०॥

कप्रसिद्धा ॥ १ ॥